

נאוה כהן (משמאל) חשפה את מעללין של יחיאל נגר, ראש חבורה של אנשי־דת קיצוניים שהטיפה לסמים ומין

היחסים המתוחים בין פלג ועברון הפכו כבר שם רכר. זמן קצר אחרי שפלג נכנס לתפקידו כחבר הוועד המנהל, הוא טען שעל־פי בדיקה שערך, מרואייניו של עברון הם דווקא מהימין. על כל איש מהשמאל מראיין עברון שמונה אנשי ימין.

הרקע לעימות היה החלטתו של עברון שלא לראיין את הרב מנחם הכהן, ח"כ העבודה ששב מסיור בפורטוגל ופגש שם ביהודים אנוסים. אחרי זמן מה התראיין עברון למקומון העיר, ושם הוא תקף את פלג ואת אשתו, ענת, שהיתה תחקירנית בזה הזמן. הנפגעת ביקשה להגן על שמה הטוב. מונה בורר, ארי אבנר, שקבע שעל עברון להתנצל בפני התחקירנית, ושיש להחזירה לתפקידה בתוכנית. בסופו של דבר, שבה ענת פלג לרדיו, שממנו היא באה לפני כן בטלוויזיה.

זה הדמיון להדתות

מפיקים. היא יודעת את עבודתה ויודעת להגן על זכויות עובדיה. היא הצליחה לעורר זעם במליאת רשות השידור, כאשר תבעה שיועלה שכם של התחקירנים. התחקירנים שלה, ששעברו ימים כלילות, הרוויחו סכום מגוחך — 5.000 שקל לתוכנית — כאשר לא אחת הם מוציאים מכיסם דמי שיחות־טלפון, נסיעות ואש"ל.

המערכת התפרקה באותה תקופה. התחקירנים סירבו לעבוד וכהן באה ברדישה להעלות את שכם: אם לא — אין תוכנית! אמרה לממונים עליה, בפירוש זאת כאיום, בעוד שבצעם התכוונה לכך שהתחקירנים ילכו הביתה ובלעדיהם לא תוכל להרכיב תוכנית. לבסוף נענתה רדישתה ושכם של התחקירנים עלה ל־13.000 שקל לתוכנית.

בינתיים רוגשות הרוחות כי טלוויזיה. המנכ"ל פורת והמנהל סער הטילו על דוד גלבוע ועל צביקה שפירא למצוא מחליפים מידיים לכהן ולרם עברון. רכילות המהלכת בחוגי העיתונאים מספרת, כי העיתונאי אהרון בכר, כתב הטלוויזיה של ידיעות אחרונות, חברו הטוב ביותר של אורי פורת, הצטרף גם הוא למעגל המחפשים מחליפים למפיקה ולמנחה של זה הזמן. המחליפים הפוטנציאליים הם המפיקה ורד ברמן, שהפיקה בזמנו את עלי כותרת והמנחה ירון לונרון. אך יודיע־כבר בטלוויזיה טוענים, כי השנים לא ייכנסו בעיקרון לנעלי שני המורחים. נאוה כהן, שעשתה ימים כלילות בחיפוש אחרי נושאים לזה הזמן, מבלה כעת את רוב זמנה בביתה, ליד מכשיר הטלפון שאינו חדל מלצלצל. אורחים מהשורה וחברים לעבודה, עיתונאים ואחרים, מטלפנים ומביעים את צערם על כך שהורחה מהתוכנית. ושולחים מיכתבי הודות.

אך לא רק טלפונים ומיכתבי הודות מקבלת נאוה כהן. באחד הימים, כשכנסה למישרדה, מצאה (המשך בעמוד 66)

כאשר נשאל פלג אם זו הסיבה להצבעתו נגד עברון, הוא ענה שטענה זו היא מגוחכת ושאינו לו עניין אף להתייחס אליה.

לגבי ניר טענו ברשות־השידור, שהוא נושא על גבו מיטען כבד כנגד עברון, עוד מהתקופה שהוא עצמו עבד בטלוויזיה. ניר הכחיש טענה זו, הסביר שהוא מעריך מאוד את עברון, שלדעתו הוא איש הטלוויזיה האינטליגנטי ביותר במערכת, אך החלטתו היתה מתוויבת המציאות משום שחטאו היה כבד.

ניר אף הרגיש שכאותה ישיבת הוועד המנהל הוא עמד על כך שהתוכנית תמשיך להיות משודרת מייד, אך עם מנחה ומפיקה אחרים, ורק אז תמך בהעברת השניים מתפקידם.

כתובות על הקיר

ב ינתיים, מאחרי הקלעים, החי לית ועד־המפיקים ליטול יוזמה. הוא כינס ישיבה סוערת והחליט לגנוב את סירטי ההקלטה ולהחזיר אותם, אלא אם יסכים המנכ"ל, אורי פורת, לדרון כפרשת עברון־כהן מחדש. אחד המפיקים, שיוזמו את גניבת סירטי ההקלטה, העיר: כדבר אחד הצלחנו זה בטוח, הצלחנו להביא את טוביה סער לבניין ביום שישי. האיש הזה מעולם לא הגיע לירושלים ביום שישי, הטלוויזיה רותחת והוא נוסע לבלות בטבריה.

כדבר נוסף הצליחו המפיקים. פורת הסכים לדרון שנית כפרשה. הוא דרש כי עברון וכהן יורו במכתב שהם שגו. השניים, שיוזמו מלכתחילה בשגאתם, היו מוכנים להעלות זאת על הכתב. פורת גם דרש מוועד־המפיקים להבטיח לו, כי לא יהיו פירסומים בנושא ההתדיינות בעיתונים. נאוה כהן קיוותה עד לרגע האחרון, כי רוע הגזירה יוסר והיא תחזור להפיק את זה הזמן שהיתה ה"בייבי" שלה. כהן קורצת מהחומר שבו קורצו

בעל יחיאל נגר
טלית אדומה וציציות

ניסים מהחמוצים, הוגו הסימפטי שריבר על ירידה לקו העוני, נשות נעדרים מארגנטינה, שרה אנג'ל, השופט בנימין כהן ואורנה נגר ובנה אלעד.

בימי רביעי נהגה נאוה כהן לרכוז את ישיבות המערכת שהתקיימו בתל־אביב, כשהיא משלחת את התחקירנים לעבודה בשטח. בימי ראשון התקיימה ישיבה נוספת, הפעם בהשתתפות רם עברון. בישיבות אלה הוחלט מה ישודר בתוכנית שלמחרת היום.

התוכנית הצליחה מעל המשוער. כמיוחד הצליחה להרגיז את הימין שחיפש דרך להוריד אותה. וכאן, במיקרה של אורנה נגר, נקרתה לידיו הודמנות־פנו. אחד מראשי־הטלוויזיה, הדרוש בעילום־שמו, הסביר את מה שהתרחש כך: "הימין אף פעם לא אהב את זה הזמן. התוכנית מעולם לא ניסתה להסתיר את מגמותיה האנטי־ממסדיות. הוא חיפש זמן רב הודמנות להריח הן את המפיקה והן את המגיש. הודמנות פו נקרתה לידו במיקרה של אורנה נגר, מה גם שנמצאו לו בני־ברית דווקא מן המערך בדמותם של הר"ר ישראל (גורליק)" פלג ועמירם ניר, חברי הוועד המנהל של רשות־השידור.

עימות אישי

ל ישיבת הוועד המנהל של רשות־השידור, שנערכה בשבוע שעבר, בא מנכ"ל הרשות, אורי פורת, ובכירי תוכנית החדה מוכנה. מנהל מחלקת־התוכניות, צבי שפירא, ניסה לטעון שהוא ריווח על פירטי הראיון שעליו ידע למנכ"ל הטלוויזיה, טוביה סער. אך זה ענה לו: "בכלל לא סיפרת לי". סער טען שידע רק באופן כללי שמדובר בבתי־דין רבניים.

שיבעת חברי הוועד המנהל תמכו בהצעת פורת. לגבי חמישה זו לא היתה הפתעה. אך מה שלא הובן בטלוויזיה, היה מדוע תמכו בכך ניר ופלג, שכסופו של דבר לא השתתפו בהצבעה, משום שמהירו לעיין מיפגתי רחוף.